

Rundskrivelse

fra

RIKSADVOKATEN

R. 5828/32.

Del II — nr. 5/1932.

Oslo, den 5. november 1932.

Herr statsadvokaten i

Påtalemyndighetens og politiets meddelelser til pressen i straffesaker.

Fra forskjellig hold er reist kritikk over den nuværende praksis med hensyn til pressemeddelelser fra påtalemyndighetens tjenestemenn. For om mulig å bringe denne del av kriminalreportasjen inn i et for de offentlige interesser mere tjenlig spor, har jeg funnet å burde utarbeide nærmere regler om påtalemyndighetens og politiets meddelelser til pressen angående straffesaker.

Et utkast til regler har vært forelagt for Justisdepartementet som ikke har funnet noget vesentlig å bemerke ved utkastet.

Reglene som finnes anført nedenfor blir gjeldende fra 1. januar 1933.

Meddelelser om riksadvokatens avgjørelser eller om skrivelser fra riksadvokaten bør ikke tilstilles pressen uten efter anmodning fra eller konferanse med riksadvokatens kontor.

Mulig overenskomst som omhandlet i reglenes punkt 9 blir å innsende til Justisdepartementet gjennom mig.

....

Justisdepartementet vil i den nærmeste fremtid utferdige tilsvarende regler for pressemeddelelser fra dommere og deres underordnede.

Haakon Sund

REGLER

om

påtalemyndighetens og politiets meddelelser til pressen i straffesaker.

1. Der kan gis pressen meddelelse om straffeforfølgning mot nogen såfremt dette enten 1. antas nødvendig eller tjenlig for efterforskningen eller 2. saken antas å ha interesse for almenheten.
2. Angående anmeldelse som ennå ikke har gitt anledning til straffeforfølgning gis pressen ingen meddelelse undtagen hvor anmeldelsen gjelder ukjent person og anmeldelsens offentliggjørelse antas å ville bidra til den skyldiges opdagelse.
3. Hvis offentliggjørelse av anmeldelse eller straffeforfølgning antas å ville motvirke efterforskningens øiemed eller ufortjent virke skadelig eller sårende for fornærmede eller nogen utenforstående, må enten meddelelse ikke gis eller — om det ansees mere formålstjenlig — meddelelsen gis i en sådan form og med et sådant innhold, at skadevirkningen mest mulig undgås.

Offentliggjørelse bør regelmessig ikke skje så lenge der er utsikt til mindelig ordening av forholdet.

4. Meddelelser til pressen i straffesaker må være strengt refererende og ikke kommenterende.

Navne må ikke nevnes. Fra denne regel gjøres dog følgende undtagelser: 1. hvor det gjelder å advare almenheten mot forbrydersk attentat eller lovstridig virksomhet, 2. hvor nevning av navn er nødvendig for at ikke mistanken skal rettes mot en uskyldig og 3. hvor navnet tidligere er publisert og må antas velkjent for publikum.

5. Meddelelse til pressen gis som regel av den politimester som leder efterforskningen. Han kan bemyndige en av sine underordnede til å gi eller kontrollere meddelelser til pressen. Politiet på et sted må ikke gi pressen meddelelse om efterforskningsskritt, som foretas efter anmodning av et annet distrikts politimyndighet, men skal i tilfelle henvisse til denne.
6. Politimesteren bestemmer på hvilken måte meddelelsene skal gis (ved daglige kommunikéer, muntlige referater til bestemte tider, telefonbeskjed, hvilke tjenestemenn skal kunne besvare forespørsler o.s.v.).

7. Statsadvokaten kan gi meddelelse til pressen om de av ham trufne avgjørelser og forføininger, om administrative bestemmelser (lagmannsting, lagretteliste o.s.v.) og om almindelige direktiver for politiet.
8. Meddelelse til offentligheten om rettslige forføininger eller avgjørelse av påtalemyndighet må som regel ikke skje før den som disse forføininger angår har fått underretning.
9. Alle meddelelser gis uten godtgjørelse av nogen art.

Hvor arbeidet av meddelelsene er av større omfang kan det dog av politimesteren treffes overenskomst med avis eller avisorganisasjon eller pressebyrå om erleggelse av betaling til politiet for meddelelser til pressen. Betalingen må være fast og ikke bevegelig efter omfanget eller antallet av pressemeddelelser. Overenskomsten, som skal gjelde for minst et år ad gangen, må godkjennes av Justisdepartementet, som også på grunnlag av politimesterens forslag bestemmer om anvendelse og fordeling av betalingen.

Overenskomsten må ikke utelukke at de meddelelser som overenskomsten gjelder samtidig tilstilles andre aviser mot eller uten betaling.

Pressemeddelelser som sendes ut av hensyn til efterforskningen skal samtidig uten betaling tilstilles samtlige de dagsaviser og øvrige publikasjoner, hvori offentliggjørelse antas formålstjenlig, uten hensyn til overenskomst med enkelte aviser eller avisbyrå.

Andre meddelelser som politiet utsender til aviser i henhold til overenskomst skal på spesiell anmodning i den vanlige kontortid gis også til andre aviser uten betaling.

Utenfor det foran nevnte tilfelle må der for meddelelser muntlig eller skriftlig til pressen hverken kreves eller mottas betaling.

10. Meddelelser til pressen bør som regel gi tilkjenne fra hvem de utgår.
11. Av skriftlige meddelelser til pressen bør tas gjennemslag som arkiveres.

Riksadvokatembedet den 5. november 1932.

Haakon Sund